

Pioneerihenki elää sarjakuvassa

Sarjakuva sijoittuu yhä taiteenlajien joukossa nuorimpaan osastoon, vaikka suomalaistakin sarjakuvaa on tehty ja luettu jo yli sadan vuoden ajan. Paheksuntaa ja hysteriaa sarjakuvat eivät enää juurikaan onnistu herättämään, joten pahimmista teini-iän vuosista lienee siirrytty jo tarmokkaaseen varhaisaikuisuuteen.

Nuori jaksaa yhä painaa eteenpäin eikä takerru menneisyyteen. Vielä ei ehdi haikailla takaisin myyttisiä kulta-aikoja, kun sarjakuvan pioneerit ovat edelleen matkalla vankkureissaan kohti käymättömiä korpimaita.

Pioneerihenki ilmenee paitsi innostuksena ja toimintana niin myös siinä, että yhden ihmisen vaikutus voi kasvaa huomattavankin suureksi. Vuoden 2012 alkupuoliskolla on moni sarjakuvamaailmaa muuttaneista pioneereista poistunut keskuudestamme.

Jean Giraud eli Moebius oli sarjakuvan omaperäinen visionääri, esikuva ja oppi-isä. Tukholman Serieteketin perustajaa ja johtajatarta **Kristiina Kolehmaista** taas kutsuttiin ruotsalaisen sarjakuvan äitihahmoksi. Viimeisin suru-uutinen kantautui Afrikan mantereelta, jossa **Frank Odoi** teki vaikuttavaa ruohonjuuritason pioneerityötä sarjakuvan ja opetustyön parissa.

Aika ei ole vielä jähmettänyt sarjakuvaa muotteihin ja rakenteisiin. Uudistajille, työmyyrille, visionääreille, aktiiveille ja ihan vaan tavallisille riviharrastajille ja pöytälaatikkopiirtäjillekin on jatkuvasti tilausta. Kenttä elää toimijoidensa mukana. Nykypäivän ja huomisen giraudit, kolehmaiset ja odoit määrittävät sen, miltä sarjakuvamaailmamme tulevaisuudessa näyttää.

Uutta Moebiusta on turha odottaa, mutta kenties tämänkin lehden lukijakunnasta löytyy joku, joka aikanaan vaikuttaa sarjakuvaan yhtä paljon ja syvästi. Omalla tavallaan.

Reetta Laitinen